

[Annelise Gottfredsen]

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Lægeseekretær Bodil Dahl Christensen godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 5. maj 1987.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner.

Af miljøministeren (Chr. Christensen).

(Fremsat 14/1 87. Første behandling 23/1 87. Betænkning 22/4 87. Anden behandling 28/4 87. Tillægsbetænkning 30/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Dette lovforslag, som nu skal vedtages af højresiden her i salen, vil klart svække de ansvarlige myndigheders muligheder for at styre udviklingen i det åbne land.

Lovforslaget bryder med det princip, som vi har forsøgt at håndhæve her i landet igennem nogle år, at erhvervsvirksomheder skal placeres dér, hvor der er byggemodnet til det. Vi ved, at miljøkontrollen er svær, og at kloakeringsforholdene ofte, ja måske næsten altid, vil give problemer.

Miljøministeren har ikke kunnet garantere Folketinget, at der ikke vil blive etableret virksomheder, der giver miljøproblemer. Miljøministeren har ikke kunnet dokumentere, at forslaget giver nogen administrativ besparelse eller lettelse.

14 dage får myndighederne til at reagere og stoppe et projekt. Det er faktisk ikke lang

tid. Der vil utvivlsomt blive projekter, der smutter igennem, men som skulle have været stoppet, og der vil utvivlsomt også blive en flydende praksis med hensyn til, hvornår der skal gribes ind.

Konklusionen på dette er altså for det første, at lovforslaget vil svække planlægningen, mulighederne for at kontrollere udviklingen. For det andet giver lovforslaget ingen administrativ lettelse. For det tredje vil lovforslaget give retsusikkerhed. Og for det fjerde vil det samfundsøkonomisk være dyrere.

Derfor er det et af de forslag, som et nyt flertal her i Folketinget må ophæve igen.

Hanne Severinsen (V):

Fra Venstre vil jeg godt udtrykke stor glæde ved, at vi nu får dette lovforslag igennem. Det har været nødvendigt at få en lempelig mulighed for at udnytte de tomme bygninger. Der er mange af dem, og alle de indvendinger, som også blev fremført af Foreningen af Byplanlæggere mellem anden og tredje behandling, synes jeg er helt ude af trit med virkeligheden.

Bla. nævnte man spørgsmålet om kørsel ud på veje. Jeg er overbevist om, at kørslen ud på veje fra en lille virksomhed med 5 medarbejdere vil være langt mindre end fra et landbrug med mange køer eller mange svin. Men jeg håber, at amterne og kommunerne nu vil være opmærksomme på, at her ligger altså en ret for landmændene, og vil være lempelige i deres praksis, når det gælder udkørsel på veje, for i virkeligheden er det jo mange gange et langt større problem for almindelige landbrugsejendomme.

Leif Hermann (SF):

Selv om det forhold, at vi foretog udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling af lovforslaget, burde have afstedkommet, at Det Radikale Venstre havde skiftet mening, så er det ikke sket. Foreningen af Byplanlæggere kom i deputation mellem anden og tredje behandling og forklarede – og forklarede også, så vidt jeg erindrer, fru Dagmar Mørk Jensen – hvor håbløst, hvor umuligt og hvor uigenomtænkt dette forslag er. Det har ikke gjort noget indtryk på Det Radikale Venstre. Vi må derfor med beklagelse konstatere, at dette lovforslag nu bliver vedtaget, at man har fjernet by- og landzonelo-

[Leif Hermann]

vens afgørende styringsinstrument, og at loven derfor i realiteten ikke har nogen værdi længere.

Jeg skal derfor ganske kort oplyse, at Socialistisk Folkeparti, som det fremgår af betænkningen, naturligvis stemmer imod, og jeg skal tilslutte mig hr. Hjortnæs' bemærkninger om, at såfremt vi får magt, som vi har agt, så bliver dette her lavet om.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

I de meldinger, vi i Det Radikale Venstre har modtaget siden andenbehandlingen, har der absolut ikke været noget, der kunne få os til at mene, at vi burde skifte mening i denne sag.

Det er korrekt, at byplanlæggerne havde en indvending med hensyn til, at vejene ville blive ødelagt, når der kom tilkørsel til disse små virksomheder. Det er min opfattelse, at så har byplanlæggerne ikke været ude på landet for nylig og set, hvor tunge de lastbiler er, der kører med forsyninger til landbruget.

Det hævdes, at vi nu bryder med et princip. Så vidt jeg kan se, kan der højst blive tale om, at vi bryder med Socialdemokratiets normale bureaukratiske principper.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som bekendt har et mindretal i Folketingets miljø- og planlægningsudvalg taget afstand fra lovforslaget. Der er til dels tale om en argumentation, som også tidligere er blevet fremført. Det nye er vel kun, at man nu støtter sig til en udtalelse fra Foreningen af Byplanlæggere.

Jeg havde lejlighed til at drøfte sagen med byplanlæggerne i aftes, hvor formandskabet var til stede, og jeg må sige, at denne drøftelse ikke førte til, at jeg blev bekymret for, at der skulle ske noget alvorligt, som de fremstiller det.

Jeg må indrømme, at jeg fortsat stiller mig meget uforstående over for den skepsis, der er fremført også her i Folketinget. Sagen er jo den, at lovforslaget primært sigter mod en administrativ forenkling af zonenloven. De planlægningsmæssige hensyn, der ligger bag loven, skal selvfølgelig fortsat varetages, og det vil de også blive.

Hvorfor skulle kommunerne ikke være egnede til at varetage disse planhensyn? Jeg

finder det faktisk beskæmmende, at man kan have den opfattelse, at det skulle være berettiget at sætte spørgsmålstegn ved kommunernes evne til at planlægge fornuftigt.

Desuden søger man igennem denne kritik at hindre løsningen af et meget væsentligt problem, nemlig spørgsmålet om de ejendomme, der nu står tomme.

Der er ikke fra nogen sider givet nogen dokumentation for, at dette forslag er en trussel mod zonenloven. Jeg kan garantere for, at vi vil følge sagen meget nøje, også med henblik på, at der ikke skal opstå nogen trussel mod gældende lovbestemmelser.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Nu er det jo ikke argumentation, der hidtil har været den stærke side for Det Radikale Venstre i forbindelse med dette lovforslag, og karakteristisk er det da også, at fru Dagmar Mørk Jensen må betjene sig af følgende vending: et socialdemokratisk, bureaukratisk princip, der bliver brudt. Måske er fru Dagmar Mørk Jensen ikke helt klar over, at en af lovens fædre er fru Dagmar Mørk Jensens formand, nemlig hr. Niels Helveg Petersen. Det er da ret interessant at få at vide, at hr. Niels Helveg Petersen i 1969 faldt for de såkaldt bureaukratiske principper i Socialdemokratiet.

Lad mig så sige til miljøministeren, når miljøministeren siger, at der ikke sker nogen svækkelse i kommunernes mulighed for at planlægge fornuftigt: jo, det er lige præcis det, der gør, og det er jo også det, som byplanlæggerne har fremført, og som jeg er helt overbevist om at de også har fremført direkte over for ministeren, nemlig at erhvervsområdedeudlægningerne i kommuneplanerne bliver undermineret. Men hele denne argumentation har vi været igennem før.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 70 stemmer (KF, V, RV, CD, FP og KRF) mod 57 (S, SF og VS); 1 (Lone Dybkjær (RV)) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et menneskerettighedscenter i Danmark.

Af Hans Hækkerup (S), Per Stig Møller (KF), Bjørn Elmquist (V), Leif Hermann (SF), Bernhard Baunsgaard (RV), Arne Melchior (CD), Kofod-Svendsen (KRF) og Albrechtsen (VS).

(Fremsat 10/12 86. Første behandling 21/1 87. Betænkning 30/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 123 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) mod 4 (FP).

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til undervisningsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 158:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1984.

Af finansudvalget.

(Fremsat 22/4 87 i betænkning fra finansudvalget. Første behandling 29/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 126 stemmer.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til finansministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 106:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlige indkøb af miljøvenlige køretøjer.

Af Tinning (VS) og Gade (SF) m.fl.

(Fremsat 29/1 87. Første behandling 17/3 87. Betænkning 30/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Camre (S):**

Jeg vil gerne på den socialdemokratiske gruppes vegne give udtryk for en overordentlig høj grad af bekymring over, at det ikke har været muligt at få dette forslag ført igennem. Vi troede faktisk efter førstebehandlingen, at forslaget kunne vedtages.

De begrundelser, som flertallet, der jo altså omfatter regeringspartierne og Det Radikale Venstre, bruger til at afvise forslaget, er, at nogle af disse miljøvenlige køretøjer ikke findes endnu. Det er i mine øjne en ganske særegen udlægning af teksten i beslutningsforslaget. Det, der er tale om, er naturligvis at købe de køretøjer med mindst mulig forurening fra deres udstødning, der eksisterer på verdensmarkedet, og ikke nogle fremtidsvisioner, som vi alle sammen håber på bliver lanceret i løbet af de nærmeste år.

Jeg ser det som et udtryk for, at Det Radikale Venstre også på dette område ønsker at svigte den idé, der ligger i, at stat og kommuner kunne gå i forvejen og medvirke til – hvor mulighederne findes – at købe køretøjer, der ikke forurener. Det er en lidt trist udgang også på dette forslag, men jeg forstår, det er udtryk for den nye miljøpolitiske linje, som Det Radikale Venstre har lagt.